

DE HEER OF DE LEER

‘De Heer of de leer’ of ‘de leer of de Heer’. We zijn gewend te zeggen dat het erom gaat dat we de Heer zouden leren kennen en dat het niet primair om de leer gaat. Dat is ook zo, maar meestal worden zulke uitspraken gebruikt om de leer aan de kant te schuiven. Men predikt de Heer en zegt in gemeenschap met Hem te leven. Dikwijls gaat het dan om een heer die men zelf bedacht heeft. Natuurlijk slaat men de Bijbel daarbij open, maar meestal worden slechts een paar verzen gebruikt om een hele filosofie te onderbouwen.

Velen in evangelische kring groeien op met de gewoonte vóór iedere maaltijd te bidden en na afloop daarvan te lezen en te danken. Op zichzelf is dit natuurlijk nuttig, maar nergens in de Bijbel staat dat het ook moet. Om te onderbouwen dat het moet, zou men Daniël kunnen citeren, die drie keer per dag bad en zijn aangezicht richtte tot de Heere (Dan. 6: 11). Maar om daar de conclusie aan te verbinden dat wij dit daarom ook moeten doen, gaat wel erg ver. Toch gebeurt dit veel. Men is immers principieel en dus christelijk.

Een Bijbelgedeelte wordt gelezen en overdacht. Men vraagt zich af waar het over gaat en wat men ermee kan. “Welke les kan ik hieruit trekken? Wat is de praktische toepassing ervan voor mijn dagelijkse leven?” In alle gevallen gaat het over de mens zelf. Toch zijn er nogal wat Bijbelgedeelten die helemaal niet over ons gaan. Als je bij ieder Schriftgedeelte die vragen stelt, dan kom je nergens. Je vraagt je op school toch ook niet steeds af wat de meester jou met de geboden stof wil leren, hoe je die stof kunt toepassen in de praktijk van je leven.

De Bijbel is geen handboek voor ons praktische leven en je zou de Schrift dus ook niet als zodanig beschouwen.

Daarmee wil ik natuurlijk niet zeggen dat je de Bijbel dan maar aan de kant moet schuiven. Door dat te doen wordt er een christus gecreëerd die absoluut niet voldoet aan Degene Die in de Bijbel omschreven wordt. Men maakt zichzelf een god en duidt die aan met de naam van de God uit de Bijbel. Alleen de overeenkomst met de naam zegt natuurlijk helemaal niets.

Zo zijn er ook velen die zeggen dat je ‘Allah’ kunt vertalen met ‘god’ en andersom, alsof zij dezelfde zouden zijn. Zij zijn absoluut niet dezelfde. Sterker nog, ze staan lijnrecht tegenover elkaar. Allah heet niet JEHOVAH of Jezus van Nazareth. Hij is dus ook niet dezelfde.

Hand. 5: 12 En de zaligheid is in geen Anderen (Jezus Christus, den Nazaréner uit vers 10); want er is ook onder den hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welken wij moeten zalig worden.

Heeft Allah die naam? Nee. Moeten en kunnen wij dus door hem zalig worden? Nee, want er is ons geen andere Naam gegeven dan de Naam van Jezus Christus, de Nazaréner, door Welken wij zalig moeten worden. Als Allah zegt dat we door hem zalig moeten worden, dan liegt hij en wij weten waar de leugen vandaan komt, namelijk van de vader der leugen, de duivel.

Door de Schriften komen wij tot Christus

Met de Bijbel en je ogen dicht kom je niet tot kennis van Christus. Als het goed is leren we in de praktijk van ons leven Christus kennen of beter kennen, maar een ontmoeting met Hem kan alleen dóór en in de Schriften.

Rom. 10: 14 Hoe zullen zij dan *Hem* aanroepen, in Welken zij niet geloofd hebben? En hoe zullen zij geloven, van Welken zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen, zonder die *hun* predikt?

Pas nadat we Hem hebben leren kennen vanuit de Schriften, kennen we Hem ook in de praktijk van ons leven. Zonder Zijn Woord valt Hij helemaal niet te kennen. Het gaat dus niet primair om het kennen van de Heer, maar om het kennen van de leer, om dat wat onderwezen wordt. Daaruit vloeit al het andere voort.

De leer van Jezus

Joh. 7:17 Zo iemand wil Deszelfs wil doen, die zal van deze leer bekennen, of zij uit God is, dan of Ik van Mijzelven spreek.

De Heere Jezus getuigde niet van Zichzelf, maar van het Woord van God. Dat dit Woord over Hem gaat, kan wel zo zijn, maar in de eerste plaats sprak Hij niet over Zichzelf.

Matt. 7: 28 En het is geschied, als Jezus deze woorden geëindigd had, *dat* de scharen zich ontzetten over Zijn leer;

Als een muur ontzet is, dan staat het huis op instorten. Ze waren helemaal van hun stuk gebracht. Ze konden Zijn leer niet plaatsen in het kader van hun eigen filosofie en leer.

Wat leerde Hij dan? Dat het huidige samenstel der dingen voorbij zou gaan. Met het samenstel der dingen wordt bedoeld: ideologie, filosofie, godsdienst; het bouwsel dat de mens bouwt zonder handen.

Matt. 7: 24 Een iegelijk man, die deze Mijn woorden hoort en dezelve doet, dien zal Ik vergelijken bij een voorzichtig man, die zijn huis op een steenrots gebouwd heeft;
25 En er is slagregen nedergevallen, en de waterstromen zijn gekomen, en de winden hebben gewaaid, en zijn tegen hetzelfde huis aangevallen, en het is niet gevallen, want het was op de steenrots gegrond.
26 En een iegelijk, die deze Mijn woorden hoort en dezelve niet doet, die zal bij een dwazen man vergeleken worden, die zijn huis op het zand gebouwd heeft;
27 En de slagregen is nedergevallen, en de waterstromen zijn gekomen, en de winden hebben gewaaid, en zijn tegen hetzelfde huis aangeslagen, en het is gevallen, en zijn val was groot.

Het zand waarop gebouwd wordt, is een beeld van de wet. De rots is een beeld van Christus en Zijn genade. Daarop zou men bouwen.

De wet zou verdwijnen. God neemt het eerste weg en stelt het tweede daarvoor in de plaats. Dit is niet een nieuwe leer die alleen maar in het Nieuwe Testament voorkomt. In Jeremia 31: 31 – 34

werd al aangekondigd dat de wet zou verdwijnen. Het zou niet meer zijn: “Kent den HEERE”, maar “Zij zullen Mij allen kennen”. En of dit nu over toekomstige dingen gaat of over het heden, in beide gevallen geldt: “Het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden” (2 Kor. 5: 17).

Men zou zich niet een eigen god maken, maar men zou de Heer kennen. Zowel toen als nu geldt: naar de mate waarin men onder de wet leeft, naar die mate kent men ook de Heer (zie Bijv. 2 Kor. 3). Grote kans dus dat mensen die onder de wet leven, zich een eigen god maken. En juist mensen die vasthouden aan de wet en hun eigen bedenksels, worden ontzet door de leer van Jezus.

De macht van Jezus

Matt. 7: 29 Want Hij leerde hen als macht hebbende, en niet als de Schriftgeleerden.

Waar haalde Hij die macht vandaan? “Natuurlijk omdat Hij God was” zegt men dan. Dat kan onmogelijk, want toen Hij op aarde was, was Hij geen God, want de Heere Jezus had Zijn Godheid juist afgelegd. Hij was mens. Weliswaar een bijzonder mens, maar toch slechts een mens (zie Filipp. 2: 6 – 8).

Hij sprak met macht, omdat hij geloofde in wat Hij zei. Hij stond volledig achter die leer. Spreken kun je leren. Je kunt je allerlei technieken eigen maken om je publiek te boeien. Bijvoorbeeld door te gesticuleren, ter ondersteuning van wat gezegd wordt. Mensen die lesgeven in spreekvaardigheid vinden predikanten de moeilijkste leerlingen, omdat zij niet geloven in wat ze zeggen. En je kunt zien en horen of iemand achter zijn eigen prediking staat. De Heere Jezus stond volledig achter Zijn prediking en leefde er ook uit.

Er is niets mee mis als de boodschap uit het hart komt, maar als het niet ook uit het Woord komt, dan is het gewoon leugen. Het gaat om het Woord van God. Zo sprak de Heere Jezus ook niet een eigen leer, maar Hij sprak het Woord van God. Dat Hij niet Zijn eigen leer verkondigde, maar die van Zijn Vader, kon en kan men gewoon controleren. Hij had Zich die leer eigen gemaakt.

“Zou het niet zo kunnen zijn” of “ik denk dat”; als je op die manier spreekt, dan spreek je met weinig overtuiging. Maar als je met arrogantie de woorden Gods spreekt, dan is dat niet je eigen arrogantie. Je doet dat omdat je niet anders kunt, want het is de waarheid.

De Schrift is maar een heel klein onderdeel van de schriften van de Schriftgeleerden. Bij theologen is dat helaas vaak ook zo. Men zegt wel dat de Bijbel een goed boek is, als het maar gelezen en verklaard wordt binnen het kader van de leer van de kerk.

Billy Graham zei altijd: “De Bijbel zegt...” en waar de Schrift spreekt, daar doet het z’n werk. Blijkbaar hebben degenen die het Woord bedienen daar veel te weinig vertrouwen in. Het Wóórd zou spreken, ontdaan van al die toeters en bellen die in de praktijk als filter fungeren om het licht van de Bijbel te verduisteren. Niet vroom doen, stille tijd houden en bidden, maar het Woord.

De leer van de mens hoger dan de leer van Jezus?

Wat was er eerder, de kip of het ei? Men vindt dat de mens niet deugt, omdat de maatschappij niet deugt. Maar de maatschappij was er niet eerder dan de mens. De mens máákt de maatschappij. Die mens kan maar op één manier veranderen en dat is door geloof.

De Heer was er weliswaar eerder, maar als we Hem niet konden leren kennen door Zijn Woord, dan zouden we daar niets aan hebben.

Je zou voor de aardigheid eens het woord 'leer' in de concordantie op moeten zoeken. De mens verrekt (excusé le mot) het om naar die leer te luisteren en maakt zich eigen goden. Hij creëert zelf zijn idealen en denkbeelden. Alsof die hoger zouden zijn dan Gods idealen en denkbeelden! Lees Rom. 3 vanaf vers 10 maar eens, dan weet je hoe het er met de mens voorstaat. Bovendien is het volstrekt onzinnig te denken dat iemand iets voort kan brengen dat hoger dan hijzelf is. Wat erin zit, komt er ook uit.

Wat is de leer van Jezus?

De laatste keer dat 'leer' in Mattheüs voorkomt, is in Matt. 22: 33.

Matt. 22: 33 En de scharen, *dit* horende, werden verslagen over Zijn leer.

De Heere Jezus leert iets waar Zijn publiek geen kant mee op kan. Wat is die leer?

Matt. 22: 23 Te dienzelfden dage kwamen tot Hem de Sadduceën, die zeggen, dat er geen opstanding is, en vraagden Hem.

24 Zeggende: Meester! Mozes heeft gezegd: Indien iemand sterft, geen kinderen hebbende, zo zal zijn broeder deszelfs vrouw trouwen, en zijn broeder zaad verwekken.

25 Nu waren er bij ons zeven broeders; en de eerste, *een vrouw* getrouwd hebbende, stierf; en dewijl hij geen zaad had, zo liet hij zijn vrouw voor zijn broeder.

26 Desgelijks ook de tweede, en de derde, tot den zevende toe.

27 Ten laatste na allen, is ook de vrouw gestorven.

28 In de opstanding dan, wiens vrouw zal zij wezen van die zeven, want zij hebben ze allen gehad?

29 Maar Jezus antwoordde en zeide tot hen: Gij dwaalt, niet wetende de Schriften, noch de kracht Gods.

30 Want in de opstanding nemen zij niet ten huwelijk, noch worden ten huwelijk uitgegeven; maar zij zijn als engelen Gods in den hemel.

31 En wat aangaat de opstanding der doden, hebt gij niet gelezen, hetgeen van God tot ulieden gesproken is, Die daar zegt:

32 **Ik ben de God Abrahams, en de God Izaks, en de God Jakobs! God is niet een God der doden, maar der levenden.**

God is niet de God van een dode Abraham, Izak en Jakob, maar een God van levenden. De Heere Jezus leert dus over de opstanding der doden. Dat dus het oude voorbijgaat en het nieuwe daarvoor in de plaats gesteld wordt. Daar komt een normaal mens niet op. Het gaat altijd over vandaag of morgen, over wat de Heer nu voor ons kan doen. Het gaat altijd over 'je grote teen'. Over gebedsgenezing of over hoe God je op een andere manier behulpzaam kan zijn.

Dood ga je toch. Wat heb je er dan aan dat je nu genezen wordt? Het zou het beste voor een mens zijn als hij maar meteen dood was. Dat klinkt cynisch, maar er valt eenvoudig niets goeds te beleven onder de zon. Dat is niet negatief, maar de waarheid. Natuurlijk zal het zo zijn dat God mensen

geneest, maar dat hangt Hij niet aan de grote klok. En als gebedsgenezing uit de mode is, dan verzint men wel weer iets nieuws, waar God ons mee kan helpen. Bijvoorbeeld onze financiën genezen. “Als je zoveel afstaat voor het werk van de Heer, dan zorgt God ervoor dat Hij dat met dikke rente terugbetaald. Aan wie moet je dat geld geven? Aan de spreker natuurlijk.

De Bijbel gaat niet over ons heden, maar over Christus, over de dood en opstanding van Hem Die als vertegenwoordiger van de mens de straf gedragen heeft en in Zijn opstanding iets nieuws voortgebracht heeft. Dat is leer en Hij is onze Heer.

Wie is onze Heer en wat doet Hij?

Wie is die Heer? Hij is de afstammeling van Adam en Abraham. Hij is als geen ander trouw geweest aan de leer en is daarmee oorzaak geworden van eeuwige zaligheid. Zijn belangrijkste eigenschap was geloof. Hij zei: “Er staat geschreven...”. Geen discussie mogelijk.

Men zegt: “De toekomst komt later wel, het gaat nu om hier en nu. Niet de leer, maar de Heer”. Dat brengt veel geschreeuw voort, maar weinig wol. Het gaat altijd over de problemen binnen de plaatselijke gemeente, om ‘gemeenteopbouw’. Daar kun je cursussen voor volgen. Onzin, want Hij zou Zijn Gemeente bouwen. Dat bouwwerk is inderdaad nog niet af, maar Hij werkt eraan! Waarom al die verdeeldheid onder christenen? Omdat God nog niet klaar is met ons. Men verwacht het volmaakte hier, maar Hij leidt ons naar het volmaakte.

Natuurlijk heeft de Gemeente hier een plaats, net als kinderen een plaats in het gezin hebben. Hij wil ons nu opbouwen en opvoeden tot zoon, tot erfgenaam. En natuurlijk gaat er dan van alles mis. Nou en? Hij doet een werk aan ons en dat kunnen we gerust aan Hem overlaten. Wij zouden ons laten vullen met Zijn Woord. Dat alleen is belangrijk. Wij zouden dat doen, opdat we onze hoop niet zouden stellen op de dingen die onder de zon zijn. We zouden nu Zijn aangezicht zoeken en hem kennen in al Zijn wegen. We zouden zijn Naam gebruiken, niet ijdel, maar Hem dienende.

Een eigengemaakte god is ‘hardhorend’. Voor zo’n god kun je een cursus effectief bidden volgen. Dat is ook hard nodig. Maar als we de God van de Bijbel dienen en aanbidden, dan zal Hij ons geven al wat wij nodig hebben en nog meer.

De Heere Jezus bracht verdeeldheid door de leer die Hij verkondigde. Een verdeeldheid tussen de oude en de nieuwe schepping. Wij willen dat nieuwe leven wel hebben, maar zijn niet bereid het oude leven daarvoor in te leveren en los te laten. Toch is dat de prediking. Wij zijn der zonde, der wet en der wereld gestorven. Voor God hebben wij geen enkel recht meer. Hij heeft ons van al die dingen verlost. Wij kunnen nu alleen nog aanspraak maken op dat wat Hij ons geeft in de opvoeding tot zonen.

De Heer predikte dus niet Zichzelf, maar een leer. Je kunt nooit zeggen dat Hij zichzelf zo belangrijk vond. Hij maakte Zich volledig ondergeschikt aan Zijn Vader. Zo deed Paulus ook. Hij was een slaaf van de Heere Jezus Christus. Diezelfde positie geldt ook voor de rentmeesters.

De Heere Jezus kon ook niet anders. Hij had geen andere keus. Er is geen andere keus, voor Hem niet en voor ons ook niet.

Kracht Gods

Rom. 1: 16 Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en *ook* den Griek.

Dat Woord is kracht Gods en blijft altijd hetzelfde Woord van God. Dat Woord gaat niet met de tijd mee en verandert niet door de tijd. Het blijft altijd hetzelfde Woord. God heeft van den beginne gesproken en altijd tot de mens. Het ging altijd om Zijn onderwijzing. Lees Psalm 119 maar eens. Dat Woord is een leer en die leer zouden wij aanhangen. De Heere Jezus geloofde onvoorwaardelijk in dat Woord en leefde er ook uit en predikte dat Woord. Daarom zouden wij ook Zijn geloof en wandel en prediking navolgen. Je zou je daarom altijd afvragen: “Wat zou de Heere Jezus in zo’n situatie gedaan hebben?”.

Een harde boodschap

Het ideaal van de mens is dat God Zich aanpast aan de idealen en denkbeelden van de mens. De mens verklaart die ideologieën dan ook voor goddelijk. Omgekeerd past men de Bijbelse leer aan aan de menselijke filosofieën.

Gods Woord is hard en men noemt de prediking van dat Woord liefdeloos. De waarheid is hard en scherpsnijdender dan enig tweesnijdend zwaard. Toch is de mens het meest gediend bij zo’n prediking. Andere leer leidt alleen maar tot teleurstelling.

Christus Zelf is de Waarheid, omdat Hij Degene is waarover de Schriften altijd gesproken hebben. Daaraan zouden we ons vasthouden. Dat is geen liefdeloze boodschap, want het is juist de liefde van Christus die ons dringt. Natuurlijk word je door die leer ontzet, juist omdat die zo hard is.

Door de leer tot de Heer

Mar. 8: 29 En Hij zeide tot hen: Maar gijlieden, wie zegt gij dat Ik ben? En Petrus, antwoordende, zeide tot Hem: Gij zijt de Christus.

30 En Hij gebod hun scherpe, dat zij het niemand zouden zeggen van Hem.

Wat is belangrijker de leer of de Heer? Natuurlijk zijn we geneigd te zeggen dat de Heer belangrijker is, maar in het Bijbelse kader is de leer belangrijker. Het gaat nog niet eens om de conclusie, maar om de argumenten. Waarom zegt Petrus dat Jezus de Christus is? Omdat hij Hem dagelijks meemaakte? Als dat zo zou zijn, dan zou hij niet eens geweten hebben dat er überhaupt een Christus zou komen. Nee, Petrus kwam tot die conclusie op grond van wat de Schriften over Christus geschreven hadden. Hij is beschreven in de Schriften en Petrus herkent Hem in deze Jezus van Nazareth.

Petrus was alleen een beetje voorbarig met het trekken van zijn conclusie, omdat de Heere Jezus op dat moment nog niet de Christus was. Hij moest nog opstaan uit de doden. Daarom moesten de discipelen er verder hun mond ook over dichthouden. En als het eindelijk zover was, dat Jezus de Christus was geworden, dan zou Petrus de eerste mogen zijn om dat te verkondigen. Vanaf dat moment was het hem geoorloofd vrijuit te spreken (Hand. 2).

De Heere Jezus predikte niet Zichzelf, maar wat de Schriften leerden. Via die leer kom je tot de Heer. Wij geloven in Hem van Wie we gehoord hebben.

Komt men door de Heer dan niet tot de leer? Jawel, want Hij zou ons in heel de waarheid leiden. Maar Hij doet dat pas, nadat wij het Woord der waarheid en het Evangelie der zaligheid geloofd hebben (Efeze 1: 13). Door dat geloof worden wij door de Vader aan de Zoon gegeven. Pas dan zal die Zoon ons in heel de leer (waarheid) leiden.

Hoe kun je de Heer nu liefhebben als je Zijn Boek niet eens gelezen hebt? Hij opent ons de Schriften en als wij willen, zal Hij ook onze ogen openen en onze harten doen branden. Zo gebeurde het ook bij de Emmaüsgangers. De Heere Jezus was opgestaan uit de doden en opende de Schriften aan de Emmaüsgangers. Hij sprak niet over Zichzelf, maar Hij oefende als Dienaar het ambt uit en verkondigde het Woord Gods. Toen werden hun ogen geopend en hun harten waren brandende (Luk. 24: 25 – 32).

De discipelen werden later Zijn getuigen genoemd. Niet in de eerste plaats om wat zij gezien en beleefd hadden, maar omdat zij het Woord van God predikten, namelijk Zijn leer. Zij predikten de Heere Jezus Christus aan de hand van de Schriften, opdat zij die hoorden ook uit de Schriften tot dezelfde conclusie zouden komen, namelijk dat Jezus is de Christus.

Het staat allemaal in de Schriften

Mark. 8: 31 En Hij begon hun te leren, dat de Zoon des mensen veel moest lijden, en verworpen worden van de ouderlingen, en overpriesteren, en Schriftgeleerden, en gedood worden, en na drie dagen wederom opstaan.

31 En dit woord sprak Hij vrij uit; en Petrus, Hem tot zich genomen hebbende, begon Hem te bestraffen;

Dit sprak Hij vrij uit. De Joden verwachtten op grond van het Oude Testament een Messias. Die Messias zou hen verlossen van de vijand en Koning over hen zijn. Niet ten onrechte, want dat is op grond van al die profetieën over de verheerlijkte positie van de Zoon van David. Maar men zag over het hoofd dat die Zoon eerst vernederd moest worden en moest lijden en sterven.

Dezelfde fout maakt men met betrekking tot Jeruzalem en het Joodse volk. De grote verdrukking is niet al in de 2^e W.O. geweest, hoewel dat ook verdrukking was, maar de echte grote verdrukking zal God Zelf over de Joden en Jeruzalem brengen. Hij neemt het oude weg en brengt het onder het oordeel, om daarna pas het nieuwe te geven.

“Indien Gij Gods Zoon zijt, kom af van dat kruis”. Hij deed het niet. De Joden hebben vervuld alles wat de profeten geprofeteerd hadden (Hand. 13: 29). Men had alleen een lacune in de Bijbelkennis. Veel van die kennis vind je slechts terug in de Bijbelse symboliek. Die kennis had men toen niet en nu nog steeds niet. En omdat men geen geestelijk inzicht heeft en alles toepast op het eigen horizontale leven, snapt men niets van de werkelijke inhoud van Gods Woord.

De Joden stonden niet open voor de oude waarheid dat er een einde zou komen aan deze wereld, omdat het steeds maar niet gebeurde. Toch zal het gebeuren en het zal ook met ons gebeuren, voor zover dat nog niet gebeurd is.

Mark. 8: 33 Maar Hij, Zich omkerende, en Zijn discipelen aanziende, bestrafte Petrus, zeggende: Ga heen, achter Mij, satanas, want gij verzint niet de dingen, die Gods zijn, maar die der mensen zijn.

Petrus werd zelfs bestraft toen hij zei dat Jezus de Christus is. Dat was Hij namelijk nog niet en kon dat ook niet worden zonder eerst gestorven en opgewekt te zijn.

Tegenwoordig gelooft men nog maar net dat de Heere Jezus opgestaan is, maar men kan het niet ontkennen, omdat het nu eenmaal een historisch feit is. Maar geloven dat Hij ook verhoogd is en zit aan de rechterhand des troons van God en dat Hij in de toekomst op de troon van David zal zitten, gelooft men helemaal niet meer.

Toch is dit het Woord van God en dus de waarheid. Je hoeft hier niet eens over na te denken, maar je moet het gewoon aanvaarden. Daarna kun je het nog eens overdenken en het tot je door laten dringen, om je zo die waarheid ook eigen te maken en daaruit te leven.

Onderzoek der Schriften ontaardt meestal in het onderzoeken of deze dingen misschien toch niet waar hoeven te zijn. Maar: “Het beginsel der wijsheid is de vreze des HEEREN” (Spr. 9: 10).

God heeft helemaal geen plan met de oude mens. Nou ja, Hij heeft nog wat af te rekenen, maar Zijn plan heeft Hij gemaakt met betrekking tot de nieuwe mens en de nieuwe schepping. De oude schepping zal gewoon verdwijnen. De boodschap is dat wij van Godswege verlost worden van deze oude wereld en in het bijzonder van de wet.

‘Dood’ voor de wereld

Mark. 11: 17 En Hij leerde, zeggende tot hen: Is er niet geschreven: Mijn huis zal een huis des gebeds genaamd worden allen volken? Maar gij hebt dat *tot* een kuil der moordenaren gemaakt.

18 En de Schriftgeleerden en overpriesters hoorden *dat*, en zochten, hoe zij Hem doden zouden; want zij vreesden Hem, omdat de ganse schare ontzet was over Zijn leer.

Weer ontzet. Ze werden uit hun positie gewerkt en kwamen buiten de Joodse fundamenten te staan. Daarom zochten ze Hem te doden. Dat is dan ook maar het beste wat je kunt doen, want tegen het Woord van God is niets te doen of in te brengen. Zo is het de eerstvolgende drie eeuwen ook gegaan. Gelovigen werden vervolgd om wat ze getuigden en zij achtten het een eer om te mogen sterven voor hun Heer.

Als je het kruis van Christus predikt, dan word je vervolgd. Laat je dat los en je predikt nog een beetje wet, dan houdt de vervolging op. De leer is dat in deze oude schepping niets meer van waarde is voor God. Die wereld is voor God gekruist. Daarom worden wij ook uit deze duistere wereld getrokken tot Zijn wonderbaar licht.

2 Kor. 5: 16 Zo dan, wij kennen van nu aan niemand naar het vlees; en indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij *Hem* nu niet meer *naar het vlees*.

17 Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbij gegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.

Zo ziet ons leven eruit. Wij hebben niets meer met de oude schepping te maken. Die is voorbijgegaan. Voor de gelovige is alles nieuw geworden. Vanaf nu zoeken wij de dingen die boven

zijn en bedenken de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn. We zijn buiten de legerplaats gegaan, omdat we gestorven zijn en ons leven met Christus verborgen is bij God. Dat is niet op de aarde, maar in de hemel.

Theologische universiteit?

Joh. 7: 15 En de Joden verwonderden zich, zeggende: Hoe weet Deze de Schriften, daar Hij ze niet geleerd heeft?

Hoe kon Hij dat allemaal weten? Hij had er niet eens voor gestudeerd. Bijbelstudie is niet alleen voor herders en leraars, maar voor iedere gelovige. Waar ieder kind zoveel mogelijk moet leren van de wereld waarin hij leeft, daar moet een kind van God zoveel mogelijk leren van de wereld waarin hij leeft.

Waar had de Heere Jezus Zijn kennis vandaan? Wel, Hij had toch de Schriften, net zoals wij die hebben.

Dienaar van God

Joh. 7: 16 Jezus antwoordde hun, en zeide: Mijn leer is Mijne niet, maar Desgenen, Die Mij gezonden heeft.

Hij had dus ook de verantwoordelijkheid om die woorden te spreken.

Joh. 7: 17 Zo iemand wil Deszelfs wil doen, die zal van deze leer bekennen, of zij uit God is, dan *of* Ik van Mijzelven spreek.

Daar gaat het om. Van wie is die leer? Als die leer van God is, dan hebben wij de verantwoordelijkheid daaruit te leven, ons daaraan te onderwerpen en dat Woord ook door te geven. Is er nog iemand die de wil van God wil doen? Wel, die moet bekennen dat de Heere Jezus een Dienaar van God was en niet van Zichzelf sprak. Kijk naar Mozes. We zijn gewend te zeggen dat hij het volk uit Egypte leidde, maar dat deed hij niet. We lezen: “Ik ben de HEERE, uw God, Die u uit Egypteland, uit het diensthuis, uitgeleid heb” (Exodus 20: 2). Mozes was dus ook ‘maar’ een dienstknecht van God. Hij en de Heere Jezus deden daarmee de wil van God.

Leer of emotie

Joh. 18: 19 De hogepriester dan vraagde Jezus van Zijn discipelen, en van Zijn leer.

Een mens heeft in de praktijk veel meer aan dogma, dan aan emotie. Voor emotie kun je tegenwoordig cursussen volgen. Vaak laat men zich leiden en ophitsen door een spreker. Hij geeft je een tik tegen je voorhoofd en je valt achterover. Dat schijnt dan het werk van de Geest te zijn. Kennelijk vraagt men zich nooit af welke geest dat doet. Als de Geest Gods aanwezig zou zijn, dan was men wel blijven staan. Emotie maakt je zwak en ontvankelijk voor de duivel. Als je het Woord van God tot je neemt, dan word je sterk en dan werkt de Geest van God in je. Zo blijf je staan.

Volharden in de leer

- Hand. 2: 41 Die dan zijn woord gaarne aannamen, werden gedoopt; en er werden op dien dag *tot hen* togedaan omtrent drie duizend zielen.
- 42 En zij waren volhardende in de leer der apostelen, en in de gemeenschap, en in de breking des broods, en in de gebeden.

Als je volhardt in de leer, dan heb je gemeenschap met elkaar. Wisten ze alles al? Nee. Waren ze dus al volmaakt? Nee, maar ze waren allen één omdat ze volhardden in de onderwijzing. Dat is onze gemeenschap, dat we Hem leren kennen.

We zijn niet volmaakt. Wat het zo lastig maakt, is dat we allen weliswaar onderweg zijn, maar dat sommigen geen poot verzetten. Zij blijven “analfabeet”.

Het gaat er niet om of verschil van inzicht ons zou moeten scheiden, maar of we met z’n allen onderweg zijn. Als er gescheiden moet worden, maakt God ons dat wel duidelijk. Wij zouden trouw zijn. Als anderen dat niet zijn, zouden we ons niet laten afbrengen van de loopbaan waarop we geplaatst zijn. We zouden de leer der apostelen volgen en volharden in die leer. Die leer zou ook nu gepredikt moeten worden.

- Hand. 5: 42 En zij hielden niet op. Allen dag, in den tempel en bij de huizen, te leren, en Jezus Christus te verkondigen.

Ze predikten niet een leefwijze of religie, maar een leer. Die leer was dat Christus tot Christus en tot Heere gemaakt was en dat daardoor de gelovige gestorven is voor de wet, de wereld en de zonde. Als je gelovig bent, hang je een bepaalde leer aan. Daarom is geloven ook synoniem aan horen en gehoorzaamheid

- Rom. 6: 1 Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade te meerder worde?
- 2 Dat zij verre. Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven?
- 3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?
- 4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.

We zouden nu als nieuwe schepselen doen wat we als oude schepselen niet konden, namelijk Gode wandelen.

- Rom. 6: 17 Maar Gode zij dank, dat gij *wel* dienstknechten der zonde waart, maar *dat* gij *nu* van harte gehoorzaam geworden zijt aan het voorbeeld der leer, tot hetwelk gij overgegeven zijt;

Wij zijn niet aan de léér overgegeven, maar aan het Voorbeeld der leer. Wat of wie is dat voorbeeld? Christus. Aan Hem zijn wij gehoorzaam geworden, omdat die leer op Hem gebaseerd is. Wie is een nieuwe schepping? Eenieder die in Hem gelooft, maar dat is zo, omdat Hij een nieuwe Schepping geworden is.

Als we iets niet van die leer begrijpen, zouden we ons af kunnen vragen hoe het bij Hem tot uitdrukking komt. Al wat er is in Christus, komt tot ons via de leer en dus via de onderwijzing. Gelovigen zouden zich daarom laten onderwijzen. Dat geldt zowel voor mannen als voor vrouwen. En als je nooit wat vraagt, leer je ook niets. Iemand die geen vragen heeft, zal ook het antwoord niet willen weten. Als Christus het antwoord op alle vragen is en je hebt geen vragen, waarop is Hij dan het antwoord?

Peptalk?

- 1 Tim. 4: 6 Als gij deze dingen den broederen voorstelt, zo zult gij een goed dienaar van Jezus Christus zijn, opgevoed in de woorden des geloofs en der goede leer, welke gij achtervolgd hebt.
- 11 Beveel deze dingen, en leer ze.

Het gaat niet om peptalk. Het gaat niet om woorden die de trance, de roes, in stand houden. Nee, we zouden onderwezen worden in de leer, opdat we niet meer kinderen zouden zijn die omgevoerd worden door allerlei wind der leer (Efeze 4: 14). We worden overspoeld door allerlei nieuwe leringen, maar dat is niet de bedoeling. We zouden juist de Waarheid betrachten (Efeze 4: 15). Die Waarheid is de enige vaste grond voor ons behoud.

- Titus 1: 7 Want een opziener moet onberispelijk zijn, als een huisverzorger Gods, niet eigzinnig, niet genegen tot toornigheid, niet genegen tot den wijn, geen smijter, geen vuil-gewinzoeker;
- 8 Maar die gaarne herbergt, die de goeden liefheeft, matig, rechtvaardig, heilig, kuis;

Zo iemand kennen we niet. De gedachte is dat voor zover men niet kan beantwoorden aan deze beschrijving, men een probleem heeft. De duivel slaat dan namelijk toe.

De gezonde leer

- Titus 1: 9 Die vasthoudt aan het getrouwe Woord, dat naar de leer is, opdat hij machtig zij, beide om te vermanen, door de gezonde leer, en om de tegensprekers te wederleggen.

De gezonde leer: de natuurlijke mens voedt zich het liefst met gezond voedsel, maar de mens zou niet alleen bij brood leven, maar bij alle woord dat uit de mond Gods uitgaat. Je kunt goed en slecht voedsel tot je nemen. Zolang het goede overheerst is er niets aan de hand. De rest wordt toch via de heimelijkheid buiten geworpen. Goede voeding bouwt ons op en maakt ons sterk. Zo is het ook met geestelijk voedsel. Als je alleen maar gevoed wordt met wereldse dingen (slecht voedsel), dan houd je er beslist een ongezonde leefwijze op na. Daar word je ziek van en daarom moet je genezen worden. Door goede geestelijke voeding (de gezonde leer) tot je te nemen, word je genezen (geheiligd, geheeld).

- Titus 2: 1 Doch gij, spreek hetgeen der gezonde leer betaamt.

- 1 Tim. 1: 10 Doch wij weten, dat de wet goed is, zo iemand die wettelijk gebruikt;

- 11 En hij dit weet, dat den rechtvaardigen de wet niet is gezet, maar den onrechtvaardigen en den halsstarrigen, den goddelozen en den zondaren, den onheiligen en den ongoddelijken, den vadermoorders en de moedermoorders, den doodslagers,
- 12 Den hoereers, dien, die bij mannen liggen, den mensendieven, den leugenaars, den meinedigen, en zo er iets anders tegen de gezonde leer is;
- 13 Naar het Evangelie der heerlijkheid des zaligen Gods, dat mij toebetrouwd is.

Niet alleen de ongezonde leer staat tegenover de gezonde leer, maar ook praktijken zoals hierboven genoemd, houden je af van de goede leer. Je levenswandel kan die gezonde leer behoorlijk in de weg zitten. Als we er alles aan willen doen om dit oude leven in stand te houden, dan staan we in ieder geval niet open voor het Evangelie.

Dat is een harde boodschap, maar niet liefdeloos. Immers, God had de wereld zo lief, dat Hij die wereld wegdoet en er een nieuwe voor in de plaats stelt. Daarom zouden we ten koste van alles dit leven gebruiken om de Heer te dienen. Niet ten koste van alles dit oude leven in stand proberen te houden. De gezonde leer helpt ons daarbij, opdat we zo opgroeien tot volwassenheid.

- 1 Tim. 6: 3 Indien men een andere leer leert, en niet overeen komt met de gezonde woorden van onzen Heere Jezus Christus, en met de leer, die naar de Godzaligheid is,
- 4 Die is opgeblazen, en weet niets, maar hij raast omtrent *twist*vragen en woordenstrijd; uit welke komt nijd, twist, lasteringen, kwade nadenkingen.
- 5 Verkeerde krakelingen van mensen, die een verdorven verstand hebben, en van de waarheid beroofd zijn, menende, dat de godzaligheid een gewin zij. Wijk af van dezulken.
- 6 Doch de godzaligheid is een groot gewin met vergenoeging.

Niet afwijken van de leer, zoals Petrus bijvoorbeeld deed. Hij werd dan ook in het openbaar terechtgewezen door Paulus (Gal. 2).

Men zegt wel eens dat de woorden van de Heere Jezus niet van toepassing zijn op onze tegenwoordige bedeling, of dat Paulus hier nog niet beter wist. Ja, wat moeten we dan nog wel serieus nemen in de Bijbel?

Met andere leer hebben we niets te maken. Andere leer komt niet van Christus en dus van de duivel.

- 2 Tim. 1: 13 Houd het voorbeeld der gezonde woorden, die gij van mij gehoord hebt, in geloof en liefde, die in Christus Jezus is.
- 7 Bewaar het goede pand, dat *u* toebetrouwd is, door den Heiligen Geest, Die in ons woont.

Dat velen van dat voorbeeld der gezonde woorden afwijken, mogen duidelijk zijn.

- 2 Tim. 4: 3 Want er zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen; maar kittelachtig zijnde van gehoor, zullen zij zichzelf leraars opgaderen, naar hun eigen begeerlijkheden;
- 4 En zullen *hun* gehoor van de waarheid afwenden, en zullen zich keren tot fabelen.
- 5 Maar gij, wees wakker in alles, lijd verdrukkingen; doe het werk van een evangelist, maak, dat men van uw dienst ten volle verzekerd is.

Woorden die niet overeenkomen met de gezonde leer zijn kunstelijk verdichte fabelen. Kunst ziet er heel mooi uit, maar het is slechts de buitenkant. Als de inhoud niets is, dan heb je er niets aan. Fabelen zijn verdichtfels. Theologen hebben het tegenwoordig niet meer over de Bijbelschrijvers, maar over de Bijbeldichters. Men gelooft niet dat de Bijbel waar is, maar men vindt het wel mooi. Er blijft alleen nog maar verpakking over. Daar heb je natuurlijk niets aan. Je mag het Woord houden en het wordt nog wel gebruikt, maar het is volledig uitgehold. Men praat maar wat over hoe het er in de gemeente aan tot moet gaan. Dat is niet onze grootste zorg. Het gaat erom hoe Christus tegen die gemeente aankijkt. Voor de rest gaat het erom hoe het met onszelf zit. Wij zouden ras zijn om te horen en traag om te spreken. Zolang mensen praten, leren ze niets. Ze zijn als de dood dat een ander het woord krijgt en dat ze daarom misschien iets leren.

Zoek de waarheid en laat je door God onderwijzen. Als je al iets wilt bidden, bid daar dan om.

Wij zijn geen vrome mensen, maar wel eerlijk. Het gaat ons om de waarheid, niet om religie, regelmaat of traditie. En hoe dit dan moet of dat, daar hoeven we geen antwoord op te weten. Die dingen hebben te maken met de leugens van de satan.

- 1 Kor. 15: 1 Voort, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat;
- 2 Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het ook behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt.
 - 3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften;
 - 4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

Die boodschap is niet naar de mens, maar we zouden ons die boodschap aantrekken en alles wat daaraan vastzit, om zo op te wassen in de dienst van onze Heer en Heiland, Jezus Christus.